

تلویزیون در سیطره خواننده‌های جوان‌پسند بازاری!

حمید هیراد، بهنام بانی، آرش و مسیح خواننده‌های مهم‌ترین برنامه‌های ماه رمضان هستند.

آیا این نکته که در ایام ماه مبارک رمضان استاد محمدرضا شجریان و ربناي خاطره سازش با ممنوعیت پخش مواجهند، اما در همان زمان مهم‌ترین ساعات پیش از افطار تلویزیون را خواننده‌هایی در اختیار دارند که هنر و حد و اندازه‌شان را دیده‌ایم و دیده‌اید، منطقی و اخلاقی است؟

امین فرج پور ساعتی مانده به افطار نخستین روز ماه رمضان، آنهایی که پای تلویزیون‌هاشان به انتظار شروع نخستین قسمت برنامه ماسعل نشسته بودند، با شنیدن صدای بهنام بانی که تیتراژ آغازین این برنامه را خوانده، شگفت‌زده شدند؛ حتی بیشتر از زمانی که دیدن از میان تمام خوانندگانی که در این سال‌ها در خشدانده‌اند و نامی ندارند، دعای تحویل سال را اوست که می‌خواند. به‌حال کتمان نمی‌شود کرد که در یک روند منطقی و نرمال گمان نمی‌رود رشد یک خواننده هر قدر هم آنفجاری و سریع باشد، بتواند او را به جایی برساند که در عرض یکسال خواننده مهم‌ترین تیتراژ مهم‌ترین برنامه مناسبتی تلویزیون شود و چند ماه پیشتر هم دعای تحویل سال را خوانده باشد. تیتراژ انتهایی ماسعل شگفتی‌ها را بیشتر کرد. این تیتراژ آرش و مسیح خوانده‌اند؛ دو برادری که نخستین آهنگ مجازشان به نام دیوونه کن همین حوالی سال گذشته در شرکت ترانه شرقی به مدیریت محسن رجب پور پخش شد. برادران عدل پرور هم مثل بهنام بانی توانسته بودند در یکسال از زیرزمین به تیتراژ خوانی برنامه مناسبتی تلویزیون صعود کنند. در همان ساعات

خبر داده که به واسطه خواندن قطعه عاشورایی دیوونه کن رخ داده بود. درباره بهنام بانی هم فراموش نکرده‌ایم گفت‌وگوهای سال گذشته او را که به این که خیلی می‌گفتند «بهنام بانی بخاطر سبیل معروف شده» اعتراض کرده و آن را «خیلی بی‌معرفتی» خوانده بود. درباره حمید هیراد و حامد همایون هم همگان حواشی و داستان‌های پیرامون این بزرگواران را به یاد دارند.

تغییر نسل تیتراژخوان‌ها

یک زمانی نه چندان دور حیطه تیتراژ خوانی تلویزیون در انحصار خوانندگانی چون محمد اصفهانی، علیرضا قربانی، احسان خواجه‌امیری، رضا یزدانی، محمد علیزاده، سیروان خسروی و مانی رهنما، علی لهراسی، مجید اخشابی، سالار عقیلی،

ماه عسل باز هم میهمان تکراری داشت

شهرود | در چند وقت اخیر سوزهای برنامه ماه عسل از جمله مسائلی بوده که مدام در رسانه‌های مجازی و کاغذی مورد انتقاد قرار گرفته است و حتی یکبار این قضیه باعث ایجاد درگیری رسانه‌ای میان احسان علیخانی و رضا شیدپور شد که مدعی بود عوامل ماه عسل با میهمانان برنامه‌اش تماس گرفته و آنها را از رفتن به استودیوی برنامه‌ها حالا خورشید باز داشته‌اند.

حالا با چنان حساسیتی که به موضوع سوزهای این برنامه وجود دارد؛ برخورد با این که یکی از موضوعات دومین برنامه امسال ماه عسل پیش از این در یکی دیگر از برنامه‌های سینما به نمایش درآمده، اتفاق شگفت‌انگیزی است که می‌تواند ادعاهای تحقیق و پژوهش‌های پرارمانه و یکساله این برنامه را زیر سوال ببرد.

خبر آنلاین روز گذشته در گزارشی کوتاه اشاره کرده بود که برنامه ماه عسل در نخستین شب‌های برنامه‌های رسمی امسال خود به سراغ مادر فداکار سنگ‌سختی رفت که سال گذشته در برنامه هزار داستان، ویژه برنامه افطار شبکه نسیم شرکت کرده بود. برنامه هزار داستان که سری سوم آن در ماه رمضان ۹۷ هر شب ساعت ۲۱ از شبکه نسیم پخش می‌شود، سال گذشته در یکی از برنامه‌های خود از مریم نصیری زاده، مادر سنگ‌سختن راهبر مزی دعوت کرد تا در گفت‌وگو با شقایق حقان از رنج‌های بزرگ کردن بچه‌هایش از راه سنگ‌سختی بگوید.

این البته نخستین بار نیست که میهمانان یا سوزهای برنامه ماه عسل با حواشی‌ای از این قبیل مواجه می‌شوند. احسان علیخانی چند وقت پیش با طبیعی خواندن چنین اشتباهاتی، بزرگ‌نمایی آنها را کار کسبانی دانسته بود که منتظر زمین خوردن برنامه‌ها عسل هستند.

به یاد گذشته

خشایار اعتمادی | موضوع تیتراژ خوانی و حضور افراد خاص در این زمینه، ریشه در شرایط اجتماعی ما دارد، چرا که متأسفانه سیر نزولی مدیریت را در عرصه‌های مختلف شاهدیم. البته این موضوع به تنهایی قابل توصیف نیست و باید آن را در ابعاد بزرگتری ریشه‌یابی کنیم. زیرا همه مقصود از حوزه مدیریت گرفته تا مخاطبان، یکی از عوامل موثر در موسیقی اولویت عرضه و تقاضاست. زیرا بازار به دنبال منفعت اقتصادی است و برایش مهم نیست که سود به چه کسی برسد، بنابراین باید برگردیم به متقاضی. زمانی که متقاضی چیزی را انتخاب می‌کند و آثاری معروف می‌شود و مطالبه‌گر آن است، طبیعتاً بازار سعی دارد آن را به خورد مردم بدهد. از این طریق عرضه‌کننده‌ها زیاد می‌شوند. در گذشته شرکت‌های تولیدکننده و پخش بودند؛ شرکت‌های تولیدکننده نگاه‌های فرهنگی در کنار آثار هنری داشتند و از زمانی که تولیدکننده‌های فرهنگی کاهش پیدا کردند، موسیقی هم به دست بازار افتاد و بازار به این فکر کرد که متقاضی چه چیزی دوست دارد؟ در همین دلیل زمانی که احساس کنیم کالای ما مورد درخواست مخاطب نیست، دو حالت برپیمان وجود دارد؛ یکی این که باید شأن و باورهایمان را زیر پا بگذاریم و به دنبال بازار برویم و دیگری این که شأن خود را حفظ کنیم و به خواسته مخاطب احترام بگذاریم. زمان ما مدیریت‌ها به صورت کارشناسی شده کارها انتخاب می‌کند و هنرمند از این رویه بی‌پرو می‌گردد. متأسفانه حساسیت‌های مدیریتی کنار رفت و پول به دست بازار بود. بازار هم به مسأله فرهنگی توجه نمی‌کرد و تنها به فکر سود بود. برای همین به دنبال خوانندگان عامه‌پسند نوجوان رفت.

کارگردان نسل جدید آسان است

علی لهراسی | درباره کیفیت کارهای جدید (با کیفیت بودن یا بی کیفیت بودن شان) خیلی نمی‌شود اظهار نظر کرد چرا که در میان نسل جدید هم کارهای با کیفیت به چشم می‌خورد. اما در مورد کارهای تیتراژ باید گفت که کار تیتراژ حاصل چند سال زحمت و تلاش برای این موضوع است. اما چیزی که نسل جدید را متمایز می‌کند آن کار کردن با نسل جدید به مراتب راحت‌تر از نسل‌های گذشته است؛ هم از نظر مالی و هم از نظر سلیقه‌ای. زیرا کاری که به آنها سپرده می‌شود انجام می‌دهند. قاعدتاً تهیه‌کننده‌ای که می‌خواهد با احسان خواجه‌امیری فعالیت کند فراز و فرودهای بیشتری را دارد و تهیه‌کننده به سمت افراد با تجربه متعلق می‌شود. در بین نسل جدید افراد صاحب سبک و خوانندگان خوب نیز به چشم می‌خورند. همچنین باید توجه داشت در ابتدا همه از یک جا شروع کردند و نسل جدید هم همین طور. اما قسمت تلخ موسیقی در ایران آن است که مردم بدون پردازش از موسیقی‌ها استقبال می‌کنند. این بخش تلخ داستان است، چند سال گذشته اگر کاری کیفیت نداشت استقبال نداشت در صورتی که اکنون با به شهرت رسیدن افراد شاهد استقبال افراد از کارهای با کیفیت و بی کیفیت خواننده‌ایم.

ماfiای تیتراژ وجود دارد

قاسم افشار | موضوع تیتراژ خوانی در سریال‌های تلویزیون بحثی نیست که مرتبط با ماه رمضان باشد، اما باید همین اول تأکید داشت که تیتراژهای ماه رمضان، طرفداران خاص خود را دارد و به این دلیل که ۳۰ شب پشت سر هم سریال از تلویزیون پخش می‌شوند، خیلی اتفاقات در ذهن مخاطب روی می‌دهد. به همین دلیل برخی از خوانندگان تمایل دارند در تیتراژها حضور داشته باشند. بحث من، موضوعی شخصی نیست که درباره حضور خودم حرف بزنم بلکه می‌گویم از این تعداد زیاد نسل اول خوانندگان که امتحان‌هایشان را هم پس داده‌اند، استفاده شود. متأسفانه در کشور ما خیلی چیزهای غیر معمولی رخ می‌دهد. به‌عنوان نمونه من خواننده‌ای را در خارج از کشور از ۳۰ یا ۴۰ سال پیش می‌شناسم که هنوز سریاست و دارد می‌خواند اما در کشور ما به نظر می‌رسد تصور این است که با آمدن نسل نو، باید نسل‌های قبل کنار بروند.

خوانندگان امروز که در تیتراژهای تلویزیونی هم به وفور دیده می‌شوند، خیلی برای مردم نمی‌خوانند. دلیلش هم این است که پول‌هایی که از این راه به دست می‌آورند، آنها را گیج کرده است و حجم آن دقیقاً مانند فوتبالیست‌های امروز و دیروز است. به همین دلیل آنها وقتی در یک کنسرت حاضر می‌شوند که ۳۶ ستانس در ۴ یا ۵ روز برنامه اجرامی کنند آن هم در سالن ۲۰۰ نفری دلیل ندارند که برای مردم بخوانند.

به نظر من این که این اتفاق می‌افتد یک بخش است که مافیایی به نام تیتراژ وجود دارد و موضوع بعد، سیاست‌های خود سازمان صدا و سیماست. به‌هر حال وقتی آدم بزرگی مانند مرحوم ناصر چشم‌آذر، حق ورود به صدا و سیما را ندارد، جا برای مسا نمی‌ماند. ما در زمان خودمان خط مقدم و نوک پیکان موسیقی پاپ بودیم و سعی کردیم تا کارمان را به درستی انجام دهیم، اما حالا کار بسیار نازل شده و فقط به درآمد توجه می‌شود. تهیه‌کننده می‌خواهد تا حد ممکن پول دربیاورد؛ طبیعی است که تیتراژ را به کسی می‌دهد که ۲۰۰ میلیون تومان از او پول بگیرد، نه به من که باید پولی هم خرجم کند و دستم‌زدم را بدهد. به همین دلیل ناگاه افرادی را می‌بینید که باورتان نمی‌شود، حتی تیتراژها بدون تأیید آهنگساز روی آنتن می‌رود؛ اینها همه‌اش مستند است.

باز گشت احمد مهرانفر به تئاتر با «همه چیز درباره آقای ف»

احمد مهرانفر بازی در نمایش «همه چیز درباره آقای ف» به کارگردانی آرش عباسی به تماشای خانه ایرانشهر می‌رود. «همه چیز درباره آقای ف» به نویسندگی و کارگردانی آرش عباسی با بازی احمد مهرانفر که پیش از این سال ۸۸ در تئاتر شهر روی صحنه رفته بود و با استقبال خوب مخاطبان مواجه شده بود پس از گذشت ۹ سال اینبار در سالن استاد سمندریان تماشای خانه ایرانشهر روی صحنه خواهد رفت. «همه چیز درباره آقای ف» نمایشی با هوای طنز است و داستان فردی می‌شود. عباسی که به معضلات اجتماعی ناماجبی آثاری چون «بیزرزمین»، «نویسنده مرده است»، «آفتاب از میان اطلع می‌کند» و «ناکارزینا» را بر عهده داشته است از دیگر عوامل این نمایش می‌توان به حضور رها جهان‌شاهی مجری طرح و مدیر تولید، محمدصادق زرجویان گرافیسیت و عکاس و ایلیا شمس مدیر روابط عمومی اشاره کرد. نمایش «همه چیز درباره آقای ف» از ۱۸ خرداد در سالن استاد سمندریان تماشای خانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود.

خواننده ترانه «دایه دایه» در گذشت

حسین فرجی - خواننده ترانه‌های ماندگار «باروبارو» و «دایه دایه». در ۶۸ سالگی درگذشت. عزت‌الله (حسین) فرجی اول بهمن ماه سال ۱۳۳۹ هجری خورشیدی در لرستان و شهرستان خرم‌آباد دیده به جهان گشود.

او که از دوران کودکی دارای صدای بسیار خوبی بود از همان دوران مدرسه کار خواندن ترانه‌های محلی را شروع کرد تا این که جهت ارتقای سطح کیفی کارش و همچنین برای شناساندن ترانه‌های محلی لری به تهران آمد و زیر نظر استاد مهرناتس که استاد اساتید هنرمنان بود کار خود را آغاز کرد.

این هنرمند در سال ۱۳۴۶ و در حالی که تنها ۱۷ سال داشت نخستین ترانه خود را با نام «شو سال» که شعر و آهنگش را هم خودش خلق کرده بود، اجرا کرد. همان سال ترانه معروف «شیبوروچی» را هم که خود حکایتی داشت را با شعر و آهنگی از خود وارد بازار کرد.

شیبوروچی، دایه دایه، شو سال، کینه، مادر، مسافر کویت، مرغ اسیر، تویی بهارم سوزه سوزه و... از ترانه‌های به‌یادماندنی مرحوم فرجی محسوب می‌شوند.

احتمال یک همکاری دیگر بین کلینت ایستود و بردلی کوپر

بردلی کوپر در حال گفت‌وگوست تا به کلینت ایستود در یک درام جنایی ملحق شود.

در فیلمی که کلینت ایستود بار دیگر پس از سال ۲۰۱۲ برای بازیگری در آن حاضر می‌شود، ممکن است بردلی کوپر نیز با او همراه شود. درام جنایی «قاطر» محصولی از کمپانی برادران وارنر است که قصد دارد بردلی کوپر را برابر کلینت ایستود جلوی دوربین ببرد. نه تنها ایستود کارگردانی این فیلم را بر عهده دارد بلکه خودش نیز در این فیلم بازی می‌کند. این گزارش داستان واقعی لو شارب یک حمل و نقل کننده مواد برای کارتل مرکزی را منتشر کرده بود، اما آن‌ها به داستان را منحصر بفرد می‌کردن این بود که شارب ۹۰ ساله و سرباز کهنه کار جنگ جهانی بود که برای شهامت‌هایش جایزه گرفته بود. ایستود ۸۷ ساله داستان را طوری تغییر داده که با پیشین رسمی استودیو همخوانی داشته باشد. بر این مبنا این بازیگر و کارگردان نقش شخصیتی به نام ازل استون را بازی می‌کند؛ مردی در دهه نهم زندگی خود که ورشکسته و تهافت و قرار است تجارتش بستم‌شود.

نامزدهای جایزه «جورج اورول» مشخص شدند

یک اثر داستانی و ۵ اثر غیر داستانی برای کسب بهترین جایزه کتاب سیاسی جهان به رقابت خواهند پرداخت. امسال «الی اسمیت» از رمان «زمنستان» نامزد جایزه سه‌هزار پوندی «جورج اورول» شده است. جایزه «جورج اورول» که در سال ۱۹۹۳ راه‌اندازی شده، سالانه به نویسندگانی تعلق می‌گیرد که با آثارشان به آرمان‌های «جورج اورول» نزدیک‌ترند و آن تبدیل‌کردن ادبیات سیاسی به اثری هنری است. این جایزه در سال‌های گذشته به نویسندگان غیر داستانی چون «جان بو»، «دبرا گیلیز» و «تام بینگهام» اعطا شده است. در طول تاریخ ۲۳ ساله برگزاری آن تنها یک رمان در سال ۲۰۰۶ با عنوان «موزس، شهرنود و من» نوشته «دلایا زارت-مکوالری» به عنوان برنده انتخاب شده است. رمان «زمنستان» نوشته «الی اسمیت» برای کسب جایزه «جورج اورول» ۲۰۱۸ با «ستسرون رکز» نوشته «کوردیلایا فاین»، «روشنگری اسلامی» نوشته «کریستوفر دبلیو»، «آن‌چه از نگفتی» اثر «مارک ماژور»، «عشقاق و غریبه‌ها» از «کلر ویل» و «فقر سفری» از «دارن مک‌گاری» قایت خواهد کرد.

فون تریه: یک روز یک خبر نگار را می‌کشم

کارگردان مولف دانمارکی که با فیلم «خانه‌ای که جک ساخت» بعد از هفت سال به جشنواره کن بازگشته، در گفت‌وگو با سایت سینمایی «سینیوروپا» از واکنش تماشاگران به ساخت جدیدش حرف زده است. لارس فون تریه در اشاره به تماشاگرانی که سالان نمایش فیلم او را ترک کرده‌اند، گفته بعدی می‌داند به قدر کافی از فیلمش بیزار شده باشند. کارگردان دانمارکی همچنین تأکید کرده اگر یک روز قصد کشتن کسی را داشته باشد، آن شخص حتماً یک «خبرنگار» خواهد بود.

نمایش «خانه‌ای که جک ساخت» با واکنش تماشاگران خشم‌گین فیلم‌بروهر و شد که بعد از تماشای صحنه تیراندازی شخصیت محوری به سر کرد و کد که، به نشانه اعتراض کاخ جشنواره را ترک کردند و هنگام خروج از سالن به فون تریه و ساخته جدیدش بد و بی‌راه گفتند. در پایان نمایش فیلم، تعداد تماشاگران حاضر در سالن به نصف رسیده بود. کارگردان دانمارکی در تازه‌ترین مصاحبه‌اش گفته از واکنش تماشاگران به «خانه‌ای که جک ساخت» بسیار راضی است و خیالش آسوده شده است.

حسین شهاب در گذشت

شهرود | حسین شهاب، بازیگر سینما و تلویزیون در ۷۲ سالگی درگذشت. این بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون که مدت‌ها به دلیل نارسایی کلیه و کبد در بیمارستان بستری بود، عصر جمعه ۲۸ اردیبهشت در ۷۲ سالگی درگذشت.

حسین شهاب که در سال ۱۳۴۷ در فیلم گردش روزگار ساخته قدرت‌الله بزرگی نخستین فیلم خود را بازی کرد، در طول دوران فعالیت هنری‌اش در تلویزیون و سینما در بیش از ۹۰ سریال و فیلم سینمایی بازی کرد و با کارگردان‌هایی همچون علی حاتمی، امیر نادری، مسعود کیمیایی، ایرج قادری و تهیمینه میلانی همکاری کرده بود. گوزن‌ها، کندو، مجموعه هزار داستان، «هاموریت»، «بزرخی‌ها» و «بازداشتگاه» از جمله آثاری هستند که شهاب با ایفای نقش در آنها درخشیده بود.

بعد از درگذشت حسین شهاب؛ پرویز پرستویی با انتشار پستی در اینستاگرام درگذشت این هنرمند را به خانواده‌اش و جامعه هنری ایران تسلیت گفت.

